

АДМІНІСТРАТИВНО-ПРАВОВИЙ СТАТУС ДЕРЖАВНИХ АРХІВІВ В УКРАЇНІ ЯК СУБ'ЄКТІВ РЕАЛІЗАЦІЇ ДЕРЖАВНОЇ ПОЛІТИКИ У СФЕРІ АРХІВНОЇ СПРАВИ ТА ДІЛОВОДСТВА

ХРОМОВ Анатолій Володимирович - кандидат історичних наук, голова Державної архівної служби України

ORCID ID: <https://orcid.org/0000-0002-9546-7089>

УДК [342.51 : 930.25] (477)

DOI 10.32782/NP.2021.3.4

З метою визначення терміна «адміністративно-правовий статус державних архівів в Україні» у статті аналізуються інтерпретації понять «статус», «правовий статус», «адміністративно-правовий статус» із джерел енциклопедичного характеру, а також робіт дослідників адміністративного та архівного права; висвітлюється еволюція вказаних понять крізь призму зміни наукової парадигми інформаційного суспільства; розглядаються відповідні нормативно-правові акти, нормами яких урегульовується досліджуваний статус; вказуються особливості діяльності державних архівів в Україні.

Ключові слова: статус, правовий статус, адміністративно-правовий статус, державні архіви, правове регулювання, державна політика, архівна справа, діловодство.

Постановка проблеми

У контексті децентралізації влади та створення нового адміністративно-територіального устрою країни, подій в АР Крим та на Сході країни, у результаті яких втрачено частину архівного фонду України, швидкого розвитку інформатизації суспільства, постала необхідність розробки нового архівного закону та введення в обіг сучасної архівної термінології, яка б відповідала викликам часу, і, що найголовніше, - визначення адміністративно-правового статусу державних архівів в Україні. Нині консервативне українське архівне законодавство не повною мірою відповідає реаліям сучасного розвитку українського суспільства та

розвитку інформаційного простору. Аналіз чинного законодавства показав, що сьогодні існує ряд недоліків, прогалин, упущень у нормативно-правовому визначенні адміністративно-правового статусу державних архівів в Україні. Зокрема, це стосується необхідності: перегляду національного законодавства у сфері архівної справи з точки зору підходу до архівних фондів як до архівних інформаційних ресурсів, та, відповідно, заміни ряду абстрактних понять в архівному законодавстві на такі, що більше відповідають викликам часу, розвитку понятійного апарату; удосконалення адміністрування наявної архівної спадщини та розширення поля комплектування архівів ретроспективною інформацією; вирішення проблеми збереження та поповнення (повернення) культурної спадщини; підвищення рівня уваги до питань, пов'язаних з відповідальністю суб'єктів реалізації державної політики у сфері архівної справи та діловодства тощо.

Стан дослідження проблеми

Поняття адміністративно-правового статусу є одним із базових для юридичної науки і представлено в роботах низки зарубіжних і вітчизняних науковців. Зокрема, його вивчали: Авер`янов В. Б., Битяк Ю. П., Волінка К. Г., Ківалов С. В., Копейчиков В. В., Павлов Д. М., Попова С. М., Скакун О. Ф. та ін. Дослідженню еволюції архівної справи та розробці галузевої термінології аналізу архівних норм права присвячено праці Бор'яка Г. В., Матяш І. Б., Новохатського К. Є.,

Палієнко М. Г. та інших науковців-дослідників.

Мета і завдання дослідження

Метою цієї статті є визначення адміністративно-правового статусу державних архівів в Україні як суб'єктів реалізації державної політики у сфері архівної справи та діловодства в сучасних умовах. Досягнення мети вимагає розв'язання наступних завдань: по-перше, розкрити поняття «статус», «правовий статус», «адміністративно-правовий статус». Як зазначає Бельський К. С., для того, щоб категорії почали працювати, їм потрібно надати визначення, тобто вказати їх суттєві риси [1, с. 42]. По-друге, доцільно розглянути особливості функціонування державних архівів в Україні в сучасних умовах.

Виклад основного матеріалу дослідження пропонується розпочати з визначення сутності поняття «статус». Термін «статус» походить від латинського «status» – становище. У словнику української мови поняття «статус» вживається у таких значеннях: а) становище; б) певний стан чого-небудь [2, с. 671]. Словник іншомовних слів має такі тлумачення терміна «статус»: 1) у юридичному контексті: а) правове становище громадян, громадських і державних організацій, міжнародних організацій; б) сукупність прав і обов'язків фізичних та (або) юридичних осіб; 2) у соціальному контексті: а) соціальна роль кого-, чого-небудь; б) становище індивіда або групи осіб щодо інших індивідів або груп у соціальній системі [3, с. 545].

Термін «правовий статус» передбачає закріплення у нормах права положення суб'єктів правових відносин, їх права та обов'язки [4, с. 655]. Шемшученко Ю. С. визначає юридичний статус як правове становище (сукупність прав та обов'язків) фізичної або юридичної особи [5], Оніщенко Н. М., Зайчук О. В. – як систему законодавчо встановлених та гарантованих державою прав, свобод, законних інтересів і обов'язків суб'єкта суспільних відносин. При цьому правовий статус як юридична категорія не лише визначає стандарти можливої та необхідної поведінки, що забезпечують нормальну життєдіяльність соціального середовища,

а й характеризують реальну взаємодію держави та особи [6].

Доцільно вказати про ототожнення понять «статус» та «становище» і у словниках, і у чинному законодавстві України. Цієї ж думки дотримуються і більшість науковців, серед яких можна виділити Воєводіна Л. Д., Матузова М. І., Скакун О. Ф. [7; 8, с. 193; 9, с. 231; 10, с. 377].

Однак існують прибічники й іншої теорії. Так, Халфіна Р. О. зазначає, що оскільки термін «правове становище» частіше застосовується для характеристики особи чи організації в певному колі суспільних відносин, представляється доцільним виділити термін «правовий статус» для загальної характеристики стану громадянина чи організації в суспільстві [11, с.123].

У загальному вигляді правовий статус є специфічною якісною характеристикою (властивістю), яка визначає положення (становище) суб'єкта у тій чи іншій системі суспільних відносин (економічних, соціальних, політичних, міжнародних тощо) через правове (юридичне) встановлення його прав та обов'язків [12].

При цьому юридичну категорію правового статусу характеризують такі ознаки: 1) правовий статус має універсальний характер, оскільки поширюється на всіх суб'єктів; 2) відображає індивідуальні особливості суб'єкта та його реальне становище у системі суспільних відносин; 3) права та свободи, що складають основу статусу, не можуть реалізуватись без інших його компонентів - обов'язків та відповідальності; 4) ця категорія забезпечує системність прав, свобод та обов'язків [13].

Зазначимо, що правові норми не одоманітні і можуть суттєво різнитися залежно від сфери суспільних відносин, які вони регламентують, та відповідної галузевої приналежності. Тож категорія правового статусу має загальний характер, яка відображає лише правовий спосіб, у якому визначено положення певного суб'єкта, та загальну структуру його статусу. Натомість, конкретне сутнісне навантаження правового статусу, з урахуванням конкретної ситуації, здійснюють відповідні галузеві норми права [12].

Правовий статус державних архівів в Україні визначається нормами права, які, за виразом Піголка А. С., є вихідним елементом, первинними «клітинами» права. Науковець зазначає, що норма права виражає волю соціальних сил, які знаходяться у влади, затверджується або санкціонується державою, формується у нормативних актах або інших джерелах права, є обов'язковою для виконання, охороняється від порушень силою державного примусу [14, с. 152].

Досліджуючи категорію «адміністративно-правовий статус», можна надати визначення наступних науковців: Авер'янов В. Б. визначає це поняття як комплекс конкретно визначених суб'єктивних прав і обов'язків, які закріплені за відповідним суб'єктом нормами адміністративного права [15], або як встановлені законом й іншими правовими актами сукупність прав і обов'язків громадянина, що гарантують йому участь в управлінні державними справами і задоволення публічних та особистих інтересів через діяльність державної влади та органів місцевого самоврядування [16]. Ківалов С. В., Біла Л. Р. надають наступне визначення «адміністративно-правовому статусу»: комплекс прав і обов'язків осіб, що закріплені нормами адміністративного права, також гарантії захисту цих прав і обов'язків [17]. Ластович Д. М. вказує, що це – визначене нормами адміністративного права юридичне становище цього органу влади в механізмі держави та системі суспільних відносин [18]. Не можна не звернути увагу на визначення адміністративно-правового статусу Курило С. Л., який наголошує, що це – одна з центральних правових категорій, яка має неабияке теоретичне і практичне значення, оскільки правовий статус є одним із тих якісних показників, за якими робляться висновки про рівень правової зрілості держави та суспільства [12].

Розглядаючи правовий статус керівника архівної установи, доцільно розглянути поняття «правовий статус особи», що розглядається як система закріплених у нормативно-правових актах і гарантованих державою прав, свобод, обов'язків, відповідальності, відповідно до яких індивід як суб'єкт права (тобто такий, що має

правосуб'єктність) координує свою поведінку в суспільстві. Структура правового статусу особи може бути представлена у вигляді таких елементів: правосуб'єктність; права; свободи; обов'язки; відповідальність [19].

Основними нормативно-правовими актами, що впливають на визначення адміністративно-правового статусу державних архівів в Україні, є: Закони України «Про Національний архівний фонд та архівні установи», «Про внесення змін до деяких законів України у зв'язку з прийняттям Закону України «Про внесення змін до Закону України «Про Національний архівний фонд і архівні установи»», «Про захист персональних даних», «Про внесення змін до деяких законів України щодо визначення порядку та строків зберігання деяких категорій документів», «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо посилення протидії незаконному обігу архівних документів», «Про внесення змін до Закону України «Про захист інформації в автоматизованих системах», «Про засади державної регуляторної політики у сфері господарської діяльності», «Про електронний цифровий підпис», «Про електронні документи та електронний документообіг», «Про Національну програму інформатизації», Постанова Кабінету України «Про затвердження Положення про Державну архівну службу України», Наказ міністерства юстиції України «Про затвердження Правил організації діловодства та архівного зберігання документів у державних органах, органах місцевого самоврядування, на підприємствах, в установах і організаціях» та ін.

Доцільно наголосити, що адміністративно-правовий статус – це одна з центральних правових категорій, яка має неабияке теоретичне і практичне значення, оскільки правовий статус є одним із тих якісних показників, за якими робляться висновки про рівень правової зрілості держави та суспільства. При цьому існують досить різноманітні підходи до визначення поняття «адміністративно-правовий статус», однак уточнення поняття і змісту категорії «адміністративно-правовий статус» сприятиме конкретизації структури адміністративно-правових дослі-

джень і вирішенню наукових проблем і конкретних завдань.

Державні архіви є основною ланкою системи архівних установ України. Ці спеціалізовані державні установи організовують формування Національного архівного фонду, забезпечують державний облік його документів, зберігають абсолютну більшість загального його обсягу, а також здійснюють надання архівної інформації користувачам. Реалізуючи свої завдання, державні архіви забезпечують збереження, примноження й використання важливої складової частини вітчизняної і світової культурної спадщини та інформаційних ресурсів, сприяють формуванню національної самосвідомості Українського народу, вносять свій вклад у розбудову демократичної, соціальної, правової держави [20].

Особливої уваги при визначенні адміністративно-правового статусу державних архівів в Україні доцільно приділити інформаційній складовій. У сучасних умовах інформатизації суспільства національні архівні інформаційні ресурси виходять на центральну арену в архівній справі та визначають правові засади її реформування, оскільки консервативне українське архівне законодавство вже не повною мірою відповідає реаліям сучасного розвитку українського суспільства та розвитку інформаційного простору, а цифровізація всіх процесів архівної справи та діловодства стає першочерговим пріоритетом роботи Державної архівної служби України [21].

Інформатизацією архівної справи є комплексна система організаційних, науково-методичних і технологічних заходів, які забезпечують створення єдиних методологічних та методичних основ функціонування архівної галузі із залученням комп'ютерних технологій. Архівна практика цивілізованих країн засвідчує, що заміна ручних технологій на електронні дозволяє суттєво прискорити документообіг, управління інформацією та її використанням. Інформатизація передбачає проведення системи заходів щодо створення умов для переведення традиційних архівних технологій на нові інформаційні комп'ютерні технології, формування електронних архівних документних ресурсів, розширення доступу до архівної інфор-

мації та її раціонального і оперативного використання [22].

На разі процес інформатизації архівної галузі в Україні перебуває на початковій стадії підготовки до загального впровадження в практичну діяльність, однак потрібно розуміти, що це – важливий крок для нашої країни в напрямку входження України у міжнародний інформаційний простір, формування якісно нового інформаційного забезпечення розвитку національної економіки, культури, науки, збереження історичної спадщини. Тому логічно, що останнім часом постало питання про розробку принципово нового законопроекту з умовною назвою «Про Національні архівні інформаційні ресурси, управління документацією та архівами» з фактичним конституюванням в правовому полі понять «архівний інформаційний ресурс», «Національні архівні інформаційні ресурси» замість «архівні фонди», «Національний архівний фонд», що ставить перед державними архівами в Україні нові завдання, передбачають виконання принципово нових функцій та повноважень. Крім того, ті зміни, що відбулися в адміністративно-територіальному поділі країни, також потребують негайного реагування в архівній галузі, що може бути здійснено шляхом реорганізації державних архівів областей і архівних відділів райдержадміністрацій у територіальні управління оновленого органу виконавчої влади.

Висновки

Під адміністративно-правовим статусом державних архівів в Україні як суб'єктів реалізації державної політики у сфері архівної справи та діловодства слід розуміти регламентоване адміністративно-правовими нормами їхнє положення (становище) у механізмі державного управління та системі суспільних відносин, що визначається державою через мету їх створення, сукупністю їхніх завдань, функцій, повноважень та відповідальності, що відповідають вимогам часу та які реалізуються зазначеними суб'єктами через відповідні адміністративно-правові відносини, зокрема, ті, що складаються безпосередньо у сфері архівної справи та діловодства.

Література

1. Савченко Л. А. Фінансово-контрольне право: становлення та розвиток: монографія. Київ: Юрінком Інтер, 2017. 400 с., с. 42
2. Словник української мови : [в 11 т.] / [ред. кол.: І.К. Білодід (гол.) та ін.] ; АН УРСР, Ін-т мовознавства ім. О.О. Потебні. Т. 9. Київ: Наукова думка, 1978. Стор. 671. URL: <http://sum.in.ua/s/status>.
3. Словник іншомовних слів / уклад.: С.М. Морозов, Л. М. Шкарапута. Київ : Наукова думка, 2000. С.680с.
4. Большой юридический словарь / под ред. А. Я. Сухарева, В. Я. Зорькина, В. Е. Крутских. Москва: ИНФРА-М, 1999. VI. 790 с.
5. Юридична енциклопедія: в 6 т. / ред-кол.: Ю.С. Шемшученко(голова редкол.) та ін. Київ: Укр. енцикл., 1998. URL: <http://cycolp.com.ua/content/view/1350/58/1/12/#18736>
6. Оніщенко Н. М., Зайчук О. В. Теорія держави і права: Академічний курс: підручник. Київ: Юрінком Інтер. 2008. С. 366.
7. Воеводин Л. Д. Юридический статус личности в России : учеб. пособие / Л. Д. Воеводин. Москва : Изд-во МГУ ; ИНФРА-МНОРМА, 1997. 304 с.
8. Матузов Н. И. Личность. Права. Демократия. Теоретические проблемы субъективного права. Саратов : Сарат. ун-т, 1972. 292 с.
9. Теория государства и права : курс лекций / под ред. Н. И. Матузова и А. В. Малько. 2-е изд., перераб. и доп.-Москва : Юристъ, 2003. 427 с.
10. Скакун О. Ф. Теорія держави і права: підручник; пер. з рос. Харків: Консум, 2001. 656 с. URL: <http://politics.ellib.org.ua/pages-1693.html>
11. Халфіна Р. О. Общее учение о правоотношении. Москва : Юрид. лит., 1974. 343 с.
12. Курило С. Л. Адміністративно-правовий статус органів внутрішніх справ як суб'єкта взаємодії з органами місцевої влади з питань забезпечення громадської безпеки та громадського порядку. *Форум права*: електронне наукове фахове видання. 2012. № 1. С. 523-526. URL: https://dspace.nlu.edu.ua/bitstream/123456789/1596/1/Kurulo_2012_1.pdf
13. Зайчук О. В., Оніщенко Н. М. Теорія держави і права. Академічний курс : підручник. Київ : Юрінком Інтер, 2006. 688 с.
14. Общая теория права : учебник для юрид. вузов_ / Ю. А. Дмитриев, И. Ф. Казьмин, В. В. Лазарев и др.; под общ. ред. А. С. Пиголкина. 2-е изд., испр. и доп. Москва : Изд-во МГТУ им. Н. Э. Баумана, 1996. 384 с.
15. Адміністративне право України. Академічний курс: підручник: у 2-х т. Т. 1: Загальна частина / ред. кол. В. Б. Авер'янов (голова). Київ: Юридична думка, 2004. С. 584.
16. Виконавча влада і адміністративне право / за заг. ред. В.Б. Авер'янова. Київ: Вид. Дім «Ін-Юре», 2002. С. 668.
17. Ківалов С. В., Біла Л. Р. Адміністративне право України: навч.-метод. посіб. Вид. 2-ге, перероб. і допов. Одеса: Юрид. літ., 2002. С. 312.
18. Ластович Д. М. Поняття адміністративно-правового статусу поліції як суб'єкта надання поліцейських послуг. URL: http://dspace.univd.edu.ua/xmlui/bitstream/handle/123456789/2208/Poniattia_administrativno-pravovoho_statusu_politsii_yak_subiekta_nadannia_politseiskykh_posluh_Lastovych_2015.pdf.
19. Скакун О. Ф. Теорія держави і права: підручник. Харків: Консум, 2001. 656 с. URL: <http://politics.ellib.org.ua/pages-1693.html>.
20. Про основні правила роботи державних архівів України : Рішення Колегії державного комітету архівів України від 03.02.2004 р. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/rada/show/n0001560-04#Text>.
21. Левченко Л. Л., Попова Л. М., Хромов А. В. Національні архівні інформаційні ресурси: правові засади реформування архівної справи. *Вісник ЛДУВС ім. Е.О. Дідоренка*. 2021. Вип. 1 (93). С. 249-263. URL: <https://journal.lduvs.lg.ua/index.php/journal/article/view/1319/1196>.
22. Архівознавство : підручник. URL: http://center-polygraph.org.ua/ua/project/e-staff/data/1367952189_4.pdf.

References:

1. Savchenko L. A. Finansovo-kontrolne pravo: stanovlennia ta rozvytok: monohrafiia. Kyiv: Yurinkom Inter, 2017. 400 s., s. 42
2. Slovnyk ukrainskoi movy : [v 11 t.] / [red. kol.: I.K. Bilodid (hol.) ta in.]; AN URSSR, In-t movoznavstva im. O.O. Potebni. T. 9. Kyiv: Naukova dumka, 1978. Stor. 671. URL: <http://sum.in.ua/s/status>.
4. Slovnyk inshomovnykh slid / uklad.: S.M. Morozov, L. M. Shkaraputa. Kyiv : Naukova dumka, 2000. S.680s.
5. Bol'shoj juridicheskij slovar' / pod red. A. Ja. Suhareva, V. Ja. Zor'kina, V. E. Krutskih. Moskva: INFRA-M, 1999. VI. 790 s.
6. Yurydychna entsyklopediia: v 6 t. / redkol.: Yu. S. Shemshuchenko (holova redkol.) ta in. Kyiv: Ukr. entsykl., 1998. URL: <http://cyclop.com.ua/content/view/1350/58/1/12/#18736>
7. Onishchenko N. M., Zaichuk O. V. Teoriia derzhavy i prava: Akademichnyi kurs: pidruchnyk. Kyiv: Yurinkom Inter. 2008. S. 366.
8. Voevodin L. D. Juridicheskij status lichnosti v Rossii : ucheb. posobie / L. D. Voevodin. Moskva : Izd-vo MGU ; INFRA-MNORMA, 1997. 304 s.
9. Matuzov N. I. Lichnost'. Prava. Demokratija. Teoreticheskie problemy sub'ektivnogo prava. Saratov : Sarat. un-t, 1972. 292 s.
10. Teoriia gosudarstva i prava : kurs lekciy / pod red. N. I. Matuzova i A. V. Mal'ko. 2-e izd., pererab. i dop. M. : Jurist#, 2003. 427 s.
11. Skakun O. F. Teoriia derzhavy i prava: pidruchnyk; per. z ros. Kharkiv: Konsum, 2001. 656 s. URL: <http://politics.ellib.org.ua/pages-1693.html>
12. Khalfina R. O. Obshchee uchenye o pravootnoshenyy. Moskva : Yuryd. lyt., 1974. 343 s.
13. Kurylo S. L. Administratyvno-pravovyi status orhaniv vnutrishnikh sprav yak sub'iekta vzaiemodii z orhanamy mistsevoi vlady z pytan zabezpechennia hromadskoi bezpeky ta hromadskoho poriadku. Forum prava: elektronne naukove fakhove vydannia. 2012. № 1. S. 523-526. URL: https://dspace.nlu.edu.ua/bitstream/123456789/1596/1/Kurulo_2012_1.pdf
14. Zaichuk O. V., Onishchenko N. M. Teoriia derzhavy i prava. Akademichnyi kurs : pidruchnyk. Kyiv : Yurinkom Inter, 2006. 688 s.
15. Obshhaja teoriia prava : uchebnyk dlja jurid. vuzov_ / Ju. A. Dmitriev, I. F. Kaz'min, V. V. Lazarev i dr.; pod obshh. red. A. S. Pigol'kina. 2-e izd., ispr. i dop. Moskva : Izd-vo MGTU im. N. Je. Baumana, 1996. 384 s.
16. Administratyvne pravo Ukrainy. Akademichnyi kurs: pidruchnyk: u 2-kh t. T. 1: Zahalna chastyna / red. kol. V. B. Aver'ianov (holova). Kyiv: Yurydychna dumka, 2004. S. 584.
17. Vykonavcha vlada i administratyvne pravo / za zah. red. V.B. Aver'ianova. Kyiv: Vyd. Dim «In-Iure», 2002. S. 668.
18. Kivalov S. V., Bila L. P. Administratyvne pravo Ukrainy: navch.-metod. posib. Vyd. 2-he, pererob. i dopov. Odesa: Yuryd. lit., 2002. S. 312.
19. Lastovych D. M. Poniattia administratyvno-pravovoho statusu politsii yak sub'iekta nadannia politseiskyykh posluh. URL: http://dspace.univd.edu.ua/xmlui/bitstream/handle/123456789/2208/Poniattia_administratyvno-pravovoho_statusu_politsii_yak_subiekta_nadannia_politseiskyykh_posluh_Lastovych_2015.pdf.
20. Skakun O. F. Teoriia derzhavy i prava: pidruchnyk. Kharkiv: Konsum, 2001. 656 s. URL: <http://politics.ellib.org.ua/pages-1693.html>.
21. Pro osnovni pravyla roboty derzhavnykh arkhiviv Ukrainy : Rishennia Kolehii derzhavnogo komitetu arkhiviv Ukrainy vid 03.02.2004 r. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/rada/show/n0001560-04#Text>.
22. Levchenko L. L., Popova L. M., Khromov A. V. Natsionalni arkhivni informatsiini resursy: pravovi zasady reformuvannia arkhivnoi spravy. Visnyk LDUVS im. E.O. Didorenka. 2021. Vyp. 1 (93). S. 249-263. URL: <https://journal.lduvs.lg.ua/index.php/journal/article/view/1319/1196>.
23. Arkhivoznavstvo : pidruchnyk. URL: http://center-polygraph.org.ua/ua/project/estaff/data/1367952189_4.pdf.

*Khromov A.V.,
a.khromov@arch.gov.ua, ORCID ID: [https://
orcid.org/0000-0002-9546-7089](https://orcid.org/0000-0002-9546-7089), Candidate of
Historical Sciences, Head of the State Archival
Service of Ukraine, Kyiv city*

**ADMINISTRATIVE AND LEGAL
STATUS OF STATE ARCHIVES
IN UKRAINE AS SUBJECTS OF
IMPLEMENTATION OF STATE POLICY IN
THE FIELD OF ARCHIVAL AFFAIRS AND
RECORD KEEPING**

In order to define the term “administrative and legal status of state archives in Ukraine”, the article analyzes interpretations of “status”, “legal status”, “administrative and legal status” from encyclopedic sources and works of researchers of administrative and archival law; the evolution of these concepts through the prism of changing the scientific paradigm of the information society is highlighted; the relevant normative legal acts are considered, the norms of which regulate the investigated status; the peculiarities of the activity of state archives in Ukraine are indicated.

The article emphasizes that the administrative and legal status is one of the central legal categories, which has great theoretical

and practical significance, as the legal status is one of those qualitative indicators that draw conclusions about the level of legal maturity of the state and society. There are quite different approaches to defining the concept of “administrative and legal status”, but clarifying the concept and content of the category “administrative and legal status” will help to specify the structure of administrative and legal research and solve scientific problems and specific tasks.

When determining the administrative and legal status of state archives in Ukraine, it is advisable to pay special attention to the information component. At present, the process of informatization of the archival industry in Ukraine is at the initial stage of preparation for general implementation, but it should be understood that this is an important step for our country towards Ukraine’s entry into the international information space, the formation of qualitatively new information support culture, science, preservation of historical heritage.

Key words: status, legal status, administrative and legal status, state archives, legal regulation, state policy, archival business, office work.